

Bitməz

yolçuluq

Sabir RÜSTƏMXANLI

Qulağında xalqımın tarixlər aşan səsi,
Mən də bir söz söyləyim tarixin qulağına.
Ruhumda qandan gələn ilkin yol xəritəsi
Çıxdım tələbə vaxtı Turanın sorağına.

Sevgimdən Ağidelin ariyir buz nəfəsi,
Sinəsi açılıncı açılır çayın səsi,
Ürək həm Azadlığın, həm baharın təşəni,
Mən də Başqırıstdan bu eşqi duyub keçdim.

Sonra dərdli Krimim... El sürgün, adı qalır,
Torpağın hər qatında qəlbinin odu qalır,
Xaraba yurdlarında bitməz fəryadi qalır,
Göytəpə yollarından qurdək ulayıb keçdim.

Bağçasaray ağlayır, gözünü siləni yox,
Sudağ qalası susur, dördini bilməni yox,
Qəhrəmanlar yer altında, üstüne göləni yox,
Zaman rüzgarı oldum, daşı yalayıb keçdim.

Litvada soragladım o talesiz elli, rı,
Vilnüsün ortasında dipdiriydi dilləri,
Gah ağlayır, gah güllər Karaim gözəlləri
Yangımı gözündəki yaşa sulayıb keçdim.

Kazanda səhbət aqdıq tatarın qüdrətindən,
Dünyaya siğışmayan adından, şöhrətindən,
Kazan ilə Bakının sonsuz məhəbbətindən
Üzüyimdə sevgidən ocaq qalayıb keçdim...

Tanrıya vürgünluqla qılınç qurşayan ərlər,
Axıdı qıtlar boyu, zəfər dəliyə zəfər,
Yenə Kama üstündə ucalır minarələr
Mən də qədim Bolqara duamı yayıb keçdim.

Çuvaş xatirələri ürəyimi gönəndir,
Xoşbəxtlik qanadında, dəniz nədir, göy nədir
Tale sankı ilk dəfə sevilməyi öyrədir.
Bir şairə qəlbini çapıb talayıb keçdim.

Qafqazda neçə yurdun məclisində qol aćdım.
Orxona, Yeniseyə mən birinci yol aćdım.
Kıprıslarda zəmilərin sarısına bulaşdım,
Kərkükkdə bir əbədi ocaq qalayıb keçdim...

Xivədə danişdilar, sandım ki, Təbrizdəyəm,
Şəmərqəndə Oğuzdan miras qalan idzəyəm.
Buxara rəng tufanı, sonsuz bir donıdəyəm,
Özbəyin qollarına qüvvət diləyib keçdim.

Orxonda daşa döndüm, okeana axmadım,
Çin soddının üstündə Çinə sari baxmadım,
Monqolla at soyırtdım, bozkırlara sığmadım,
Qoşulub Bay çayına mən də çağlayıb keçdim.

Tarımda qurdugumu qum qapadı, qan örtdü
Tufanlarla galmişdım məni də tufan örtdü
Kaşqardan gələn karvan taleyimdən yan ötdü
Təkləməkan çölündən gizli ağlayıb keçdim.

Altay yenə hədəfdə, Uygur ər savaşında,
Hər daşda bir dastan var yurdun hər savaşından
Quş olub qanadlandırmış Üç Sumerin başından
Tanrı dağda səsimdən haray saxlayıb keçdim.

Pazırığı zamanın naxışı çürütəməmiş,
Düşmənin şər toxumu cürcəsə də bitməmiş,
Gördüm qaya dösündə yazılırmış itməmiş,
Türk güclüdür, ya zaman? Burda yoxlayıb keçdim!

Bu, özünə dönüştü, nə Meteyə, nə Hunu,
Elə mənim əlimlə toxunubdur bu hana.
Hər uca aşırımda əyildim dağ ruhuna,
Müqəddəs ağaclarla parça bağlayıb keçdim.

Marallıqda tər töküb, Altun göldə bузladım,
Qopuz yanub yaxıldı, dağları qopuzladı,
Qıratlara yetməyə uçaqları sazladım,
Ordumu bayraqladım, yurdı yuğlayıb keçdim!

Nə sarsılmaz iradə, nə ulu millət imiş,
Tarixi qabaqlayan nə sırkı surət imiş,
Bəlkə babalarımın atları raket imiş,
Günəşi bayraq edib, ayt oxlayıb keçdim!

Çingiz Aytmatov, Sabir Rüstəmxanlı, Anar

Seyyülsəlim Hacı Allahşükür Paşazadə və Sabir Rüstəmxanlı

Sabir Rüstəmxanlı, Zeynalabdin Makas, Nüsrət Kəsəmənli və Cahangir Aslanoglu

Sabir Rüstəmxanlı, Ramiz Rövşən və Rafiq Əliyev